



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Mirabili exemplo docetur, quid mulierum amor & fraus possit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

enim mulierum amoribus ita deditus deprauatusque esset, vt in earum gratiam idolorum cultui se penitus manciparet, in vltionem tanti sceleris, diuina iusticia vinctaque, statim illo e viuis sublato, scidit regnum ipsius, decem tribubus ad Ieroboam translatis, & duabus tantum filio Salomonis Roboamo relictis. Quanto cum gemitu dicit Scriptura: *Et auerterunt mulieres cor eius?* 3. Reg. xi. 3. *tam sapientis? tam pacifici? & quod plus est, iam senis? Cumq; iam esset senex deprauatum est cor eius, ait sacra historia, per mulieres, vt sequeretur deos alienos.*

Quid non possunt feminae? quid non poterunt apud insipientes? apud ebriosos, apud iuuenes? in ea ciuitate, cuius nulla pars est non plena sordibus? vbi ferè nulla platea, aut semita non est lustrum? vbi pænè omnia compita, omnes viæ aut quasi foueæ libidinum, aut quasi retia meretricum; vt etiam casti, & qui ab hac re penitus abhorrent, tamen euadere vix possint? Latronum quodammodo excubias videres, commeantium viatorum spolia captantes; aues illices, quæ blanditiarum frequentium multitudine ita omnes admodum calles, omnes anfractus ac diuerticula occupassent, vt nullus fermè tam cautus sit, qui non in aliquos insidiarum laqueos incurrat, etiam qui se de plurimis expediuit. Hinc tot ruinae. Hinc animi tam efferati, vt aures ad omnem pietatem obturent; vt poenitentiam omnem exhorrescant, vt misericordiam Dei propellant, vindictam prouocent; bella & hostes excitent; & alios quoque, qui pro illis preces fundunt, impediunt. Clamor luxuriantium obtundit voces orantium. Ad talem ciuitatem, aut populum, aut prouinciam ait Dominus: *Super quo propitius tibi esse potero? filij tui dereliquerunt me, & jurant in his, qui non sunt dij: saturant eos, & mœchati sunt, & in domo meretricis luxuriabantur. Equi amatores & emissarij facti sunt: vnusquisq; ad uxorem proximi sui binniebat. Numquid super his non visitabo, dicit Dominus? & in gente tali non ulciscetur anima mea?* Ierem. 7. 7.

VIII.

IX.

Miseret me istorum iuuenum, quos cum ætas, cum sanguis feruidus, cum otium ad talia alliciat; etiam insuper impellit ipsa procacitas & impudentia, immò fraudulentia feminarum, quorum malitia tanta est, vt dicatur etiam ipsorum cacodæmonum astutias

T t t

astutias

M. Luther.
to. 7. lencas.
M. Henric.
Decimator
in exposit.
Psalmi 133.
M. Michael
Iulius conc.
4. de laudib.
coniugij.

astutias & sutelas superare. Audite, quid Lutherus recenset. Litteris memoriaeque proditum est, coniuges in quadam Germania vrbe ætatem egisse duos, qui ad eodẽ vnanimis fuerint, concordiamque sic mutuò coluerint, vt dissidisse ferme numquam, aut simultatem habuisse aliquam sint visi, vel auditi. Quoniam autem pax inter coniuges est ingens bonum, vnde alia multa promanant; discordia autem certissima pestis & coniugum, & coniugiorum habetur, idcirco machinator ille malorum Saran omnem mouebat lapidem, nihilque ad summam diligentiam faciebat reliqui, isthanc vt ipsorum concordiam, coniunctionemque disturbaret. Et quamuis noctes diesque in hanc curam excubaret, effectum tamen id ipsum reddere haudquaquam illi licuit. Homines alioqui improbi, si quid obtinere nequeunt viribus aut humanis, aut diuinis, Acheronta mouent, vt id Tartareis viribus atque ope assequantur. Tunc autem Stygius Charon versis velis nauigauit. Nam eodẽ omne consilium frustra tentasset, illud tandem sibi faciendum putauit, vt vetulae cuiuspiam operã ad eam rem perficiendam vteretur. Anum igitur iam dudum Orco deuotam adit, mentem suam ei exponit, eamque, cui pro autoritate imperare posset, rogat, vt suam in gratiam, inter illos coniuges discordias velit seminare. Neque id eam gratis facturam ait, sed stipulata manu promittit, si quidem id efficiat, se ei præmij loco rubrorum calceorum par daturum. Accipit conditionem anus, neque diu meditat, qua arte velit hoc matrimonium tam sanctum disturbare; sed illico ad matremfamilias se se confert, ac hisce eam verbis affatur. Mea filia, amaui dudum te de virtute tua, optauique saepe mihi occasionem offerri tibi benefaciendi, nunc tandem aliquam nactus sum. Nam rem arcanam tibi significabo, quia tua causa doleo vehementer. Video enim te amore dignissimam, & nulli non marito optandam. Quare tantò magis miror, te à coniuge tuo non amari, sed simulatione amoris decipi, & cane peius & angue odio haberi. Nimirum aliam habet, cuius amoribus irretitus occupatur; cum illa consuescens agit; illam frequentat, & vt scio, illam vult habere in vxorem, teque, vt amoueat, in animum induxit suum de medio tollere; ipse longè dignior, vt interimatur. Quamobrem si me audis, operam vti-

que

que dabis, ut illum anteuertens nouacula in torum tecum sumas, qua quidem guttur illi præcidas, vitamque eripias. Timidus ac suspiciosus est amor, facileque credit, quod meruit. Igitur & illa materfamilias vetula istius verbis fidem adhibens, cum perturbatur penitus, tum iracundia etiam stomachoque exardescit; sic prorsus, ut huius dicto audiens cultrum tonsorium secum in lectum sumat, & sub cervicali occultet, parata eo ipsum dormientem iugulare. Poterat hic anus non calceorum dumtaxat, sed etiam chirothecarum tria paria videri promerita, apud suum Dictatorem; sed illa ut insignitè ostenderet se calumniando excellere, ulterius progressa est. Cum enim in hanc mentem impulisset matronam, mox ad maritum quoque eius adiit, dictitans. Tu verò uxori istius tuæ in amoribus haud es. Hæc enim prostrata pudicitia, non solum alium habet te chariorem, cuius nuptias sperat, sed etiam ut nuptias promoueat, in animo habet, tibi acriter grauiusque dormienti nouacula guttur præcidere, vitamque exhaurire. Ut ne verò hæc fingi à me fortasse opinere, excute, quaeso, hoc vespere toral & segestria lecti, reapse comperies hæc tam esse vera, quam quæ verissima. Credidit maritus vetula, tantoque pertinacius credidit, postquam, excusso puluinari, rem sic se habere comperit, ut istud diaboli organum narrarat, vel fieri potius iusserat. Quapropter ira inflammatus ac furens, repertam nouacula in uxorem vitur ei que iugulum præsecat, vitamque innocentem miserandum in modum abrumpit. Aiunt hoc facto diabolum quidem pacto stetit, & anni par rubrorum calceorum attulisse, sed id ei non nisi è pertica suspensum porrexisse, cum dicto: *Ad te quidem hercle haud accessero, quippe qua me ipso omnia in partem peioris atque confelicitior.*

Quorsum hæc? ut palam fiat, quid possint mulieres, & inde viri iuuenesque fiant cautiore, quin & puella, quæ miserè deceptæ decipiunt, inducuntque & pariter in fraudem inducuntur, ut de nouo quotidie dicatur, *Et auerterunt mulieres cor eorum.* De tegam fraudem nouam, inauditam, & plus quam diabolicam, hoc est, muliebrem, quæ ni detegatur, causa erit ingentium peccatorum, quibus merito Deus ad nouas plagas irriteretur inferendarum.

II.